

i Kemi, adskilt fra Laboratoriet ved en Brandmur, der kun har een Dør for Læreren.

Tilhoire for den Bygning, der ligger ligesom Porten, ligger en Bygning ud til botanisk Have og optages væsentlig af den fysiske Samling. Kjælderen er for Størstedelen optagen af de murede Fundamenter til Stueetagen; men der er nogle Rum tilovers, der kunne benyttes til Pulterkammer og til grovere Arbejder. I Stueetagen findes optisk Værelse, Arbeidsværelse, Værelse til Assistenten og Værksted, og paa 1ste Sal det elektriske Værelse samt den egentlige Instrumentksamling, hvor Instrumenterne ere opstillede. Paa 2den Sal er der Regnelokaler, og i den nordvestlige Ende af Bygningen er der i Kjælder, Stue og 1ste Sal indrettet Bolig for Læreren i Fysik, indrettet ligesom den før omtalte til Læreren i Kemi.

Til Montering af den nye Lærestift samt til Reparation og Flytning af det gamle Inventarium vil medgaa et Beløb af 70,000 Kr.

Med Hensyn til den foreslaaede Bygning for Universitetets mineralogiske Museum bemærkes følgende: Allerede da Planen udkastedes til en ny selvstændig Bygning for Universitetets zoologiske Samlinger, betragtedes det som en Nødvendighed, at man paa et senere Stadium maatte være betænkt paa ogsaa at skaffe de mineralogisk-geognostiske Samlinger et til deres Værd og fædrelandste Formaal passende Museum. I de aarlige til Ministeriet afgivne Indberetninger om Museets Tilstand har Prof. mineralogiæ jævnlig henledt Opmærksomheden paa de Ulemper, der daglig føles dels ved den allerede i lang Tid utilfredsstillende Opstilling af Gjenstandene i Museet, dels ved Lokalernes overordentlig indskrænkede Rum og uhensigtsmæssige Beliggenhed baade med Hensyn til selve Samlingerne og til Arbejderne for og ved disse, og Ulemperne ere selvfølgelig ikke blevne mindre i Aarenes Løb. Man skal her nærmere paavise, hvor nødvendigt det er, at der snarest muligt gjøres de fornødne Skridt for at skaffe Universitetets mineralogisk-geognostiske Museum nye og bedre Lokaler og dertil føie oplysende Bemærkninger til den af Bygningsinspektøren forfattede Plan.

Saa længe det kun var et Universitets Museum og alene benyttedes af de Studerende, hvis Antal tidligere var betydeligt ringere end nu, kunde Anbringelsen af saagodtsom alle Museums-gjenstandene i høie og tillukkede Stabe kaldes nogenlunde tilfredsstillende. Sagen stiller sig derimod anderledes, naar Museet tillige skal være offentligt for Publikum, hvilket har været Tilfældet i de sidste 9 Aar. Da det efter Museernes Forening indbefatter Landets eneste større Samling af Mineralier og Bjergarter, maa dets Offentlighed betragtes som en Nødvendighed, selv om Publikums Interesse for et saadant Museum ikke er

sa stor som for de andre, hvilket tildeels er begrundet i, at Gjenstande, hørende til den livløse Natur ikke have den Tilvækningskraft, som Dyre- og Planterigetets Frembringelser, men skuldes ogsaa for en væsentlig Del den omtalte mangelfulde Opstilling. Det Materiale, der enten egnersig til at give de Besøgende, Indlændinge saavel som Fremmede, en Oversigt over, hvad Museet er i Besiddelse af, eller tjener til at give Oplysning om Jordstorpens Bestanddele og Dannelsesmaade, maa være lagt saaledes til Rette, at det er let overskueligt. For at dette kan naas, maa denne Del af Samlingen være anbragt i Glasmontrer oven paa lave Skabe, medens disse sidste indeholde den til de øvrige Formaal tjenende Del, som især bestaar af større Suits og Varieteter, saavel som sjældent forekommende Naturalier, der mere have Betydning for et virkeligt Studium af Geologien eller for Specialstudier.

En anden Mangel ved Museet er dets selv med den nu brugelige Opstillingsmaade overordentlig indskrænkede Plads, hvilket hidrører fra de betydelige Forsøgelse, Museet har faaet i Løbet af de sidste 30 Aar, og man skal her inkrænke sig til at anføre nogle af de vigtigste. I Aaret 1851 indlemmedes nemlig Kong Christian VIII's partikulære Mineralsamling, i 1860 de i det kongelige naturhistoriske Museum opbevarede Mineralier og geognostiske Samlinger, og endelig i de sidste 10 Aar de paa geognostiske Reiser fortagne omfangsrige Indsamlinger i det egentlige Danmark og især i Bilandene.

Indlemmelsen af de to førstnævnte store Samlinger vilde have været umulig, hvis ikke den daværende Bestyrer, afhørdt Forhørmis, havde faaet Ministeriets Tilladelse til at benytte og indrette som Museumsrum Løfterne over endel af Universitetsbygningen ud mod Frue Plads, over Vestibulen og Solennitetsalen, der ved en Trappe i et af Universitetets Auditorier fattes i Forbindelse med Museet paa første Sal i Kommunitetsbygningen. Alt kunde dog ikke optages deri af Mangel paa Plads, da de nævnte Loftsrum kun kunde taale en begrændset Belastning af saa tunge Gjenstande som Mineralier og Bjergarter, naar ikke de beforende Løfter i Solennitetsalen og Vestibulen skulde udsættes for at slaa Revner. For at nu de i de senere Aar hjembragte Samlinger ikke skulde henstaa uaabnede, uden at bearbejdes og foreløbigt opstilles, maatte Bestyreren i 1876 ansøge Indenrigsministeriet om Tilladelse til at benytte nogle Værelser i Christiansborg Slots øverste Mezzanin-Stage, for deri at opbevare de nævnte Samlinger i Skabe, der anslaaedes for de til de grønlandste Undersøgelser bevilgede Midler.

Det vil heraf ses, at det mineralogisk-geognostiske Museums Samlinger for Eiden ere fordelte i de ældre Lokaler i Kommunitetsbygningen,